

mus. Nos qua diligentia & assiduitate te in his colligendis quæ exposuimus uersati simus, possumus affirmare, nempe singulari illa & maxima qua aut gnauitatem & dexteritatem iudicandum lectoribus relinquimus. Tuæ autem excellentiæ Illustriss. Princeps potiss. Quam tamen ut iudicem & cognitorem nostri operis esse iubemus, ita & oramus eo animo ad nostra perspicienda accedere, ut cum benignitate sua illa amplecti, tum erratis, si qua fuerint, ignoscere dignetur, quo ipso non ego modo, sed omnes docti, qui iam ante laudant & prædicant uirtutes tuas, multo quoq; magis amore & studio humanitatis Excel. T. incendentur. Evidem quod ad inuentionem attinet, fateor per pauca in hoc opere nostra esse propria, sed ut quæ ære quisq; suo comparauit illius esse iure existimantur, ita pro quibus nostras uigilias & labores expendimus, aliena, ut opinor, dici non debent, maxime cum ingenui possessores ueteres nominauerimus. T. Excel. non solum me meaq; studia, sed etiam ac multo magis uniuersam eruditionem, disciplinas, doctrinam commendo benignitati, benevolentiae, curæ, custodiæ. Neq; egre, ut confido, feres in eo cohortationem nostram in quo te ipse incitare soles, non enim hoc fecimus quasi instigantes cessantem, sed ut strenuum cursorem confirmantes acclamatione nostra. T. Excel. conservet rebus & suis & publicis diu in columnen Deus omnipotens. Ex urbe Norica Id, Nouembris, Anno XXXIII.

Prima